

Stichting Jacob Campo Weyerman: terugblik 2008

In het 31ste jaar van haar bestaan telde de Stichting Jacob Campo Weyerman drie evenementen die als een hoogtepunt van het jaar kunnen worden beschouwd.

Op 12 januari vond de jaarlijkse **grondvergadering** plaats in de Gevangenpoort, de gevangenis waarin Weyerman zijn levenslange gevangenisstraf uitzat en waar hij uiteindelijk het leven liet. In een volle zaal hielden Kees van der Vloed en Gerard Schelvis, in een grijs verleden afgestudeerd op Robert Hennebo, een enthousiaste lezing over de ‘hoerende en snoerende Hennebo’ die zich in hetzelfde milieu ophield als Weyerman. Vooral het hilarische relaas over het graf van Joost van den Vondel, waarin mogelijk het DNA van Hennebo terug te vinden is, deed iedereen op het puntje van zijn stoel zitten. Er volgde ook een aantal observaties, van Roelof van Gelder, Jac Fuchs en ondergetekende, die betrekking hadden op uiteenlopende onderwerpen maar die daarom niet minder boeiend waren. Zoals gebruikelijk werd er na afloop nog lang nageborreld in De Posthoorn.

Voor de **presentatie van de bundel *Stookschriften***, op vrijdag 30 juni in het Persmuseum, was de belangstelling enorm. Veel mensen van buiten de Stichting JCW woonden het mini-symposium bij. De bundel is onder auspiciën van de Stichting tot stand gekomen, maar alle eer gaat uit naar Pieter van Wissing en andere redactieleden van de *Mededelingen van de Stichting JCW*. Pieter heeft lang aan de kar moeten trekken maar het resultaat was er dan ook naar. Zoals Jan Blokker in de NRC uitriep (ik vat zijn lovende woorden even samen): ‘Meer! Meer! Meer!’ De organisatie van het symposium was in handen van secretaris publiciteit Gerrie Wisse, die met veel energie, creativiteit en Zeeuws jagersinstinct een programma had samengesteld waar de aanwezigen vol lof over waren. Het eerste exemplaar van de door Vantilt schitterend uitgegeven bundel werd aangeboden aan burgemeester Job Cohen. Hij was er maar even, hij sprak maar heel even en ook Pieter moest zijn aanbiedingstoespraak drastisch inkorten, maar dit alles maakte er de stemming niet minder om.

De jaarlijkse **expeditievergadering** leidde een onverwacht grote groep campisten op zaterdag 6 september naar Franeker. Hoewel het tot nu toe nooit is aangetoond dat Weyerman daar ooit zijn neus heeft laten zien, zijn er wel aanwijzingen dat hij het universiteitsstadje kende. Op z’n minst uit tweede hand. We werden ontvangen door de conservator van Museum Martena, die een korte rondleiding verzorgde langs de schitterende collectie kunstvoorwerpen uit de zeventiende en achttiende eeuw. Het middagprogramma stond in het teken van Franeker zelf. Arjen Dijkstra sprak over de wetenschapsbeoefening in Franeker. Peter Altena en Frans Wetzels boden een tweeluik over het Franeker studentenleven, zoals dat werd voorgesteld in de *Franeker Los-kop* en het kluchtspel van Pieter Bernagie *Het Franeker studentenleven*. Joop Koopmans, Fries en Groninger (of andersom), leidde de campisten vervolgens door het voor velen onbekende stadje rond, waarna iedereen voldaan neerviel in de oudste studenten kroeg van Nederland, de Bogt fen Guné.

In het afgelopen jaar verschenen twee rijk gevulde afleveringen van de ***Mededelingen***. 172 pagina’s met artikelen over Weyerman, over zijn tijd en over de geest van zijn tijd. De redactie heeft zich uitgebreid tot zes campisten – Frank van Lamoën, Ton Jongenelen, Pieter van Wissing, Anna de Haas, Dini Helmers en Sytze van der Veen – die gezamenlijk garant staan voor een tijdschrift dat zich beslist kan meten met vergelijkbare bladen over de vroegmoderne tijd. De presentatie van al het geschrevene was dit jaar voor het eerst in handen van Jeroen van Heemskerck Dücker, die als professioneel vormgever de redactie veel zorgen uit handen heeft genomen.

Intussen zijn diverse campisten bezig geweest met het **indiceren van oude jaargangen** van de *Mededelingen*. De bedoeling is dat de index als pdf-bestand via internet voor iedereen beschikbaar komt. Er is echter ook een ander traject gaande, dat het indiceerproject mogelijk zal inhalen. Jan Bruggeman is bezig met het digitaliseren van de eerste jaargangen. De eerste resultaten zijn veelbelovend, al moet gezegd dat de oude vergeelde stencils wel veel hoofdbreken kosten. De gescande pagina’s moeten immers ook doorzoekbaar zijn en op internet geplaatst. Dat laatste vereist een geheugencapaciteit waar onze website nu nog niet aan kan voldoen. Daarom worden nu ook de mogelijkheden onderzocht om de *Mededelingen* aan te bieden aan *Google Books*.

Ten slotte. Carin Gaemers heeft deze week de **ledenlijst van de Stichting** doorgenomen. Vorig jaar telde de Stichting op 31 december 187 leden. Er waren dit jaar vier opzeggingen maar er zijn drie nieuwe leden bijgekomen. Een kleine rekensom leert dat de Stichting Jacob Campo Weyerman op oudejaarsdag 2008 186 leden telde.

Rietje van Vliet, voorzitter